

1. lesning Jes 7,10–14

Se, en jomfru skal bli med barn

I de dager talte Herren til Akas og sa: «Krev deg et tegn fra Herren din Gud! Krev det nede i dødsriket eller oppe i det høye!»

Men Akas svarte: «Jeg vil ikke kreve noe og ikke sette Herren på prøve.»

Da sa profeten: «Så hør da, Davids hus! Er det ikke nok at dere tretter mennesker, siden dere også tretter min Gud? Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn; hun skal føde en sønn og gi ham navnet Emmanuel (Gud med oss).»

Responsoriesalme Sal 40 (39),7–8a. 8b–9. 10.11

Omkved: Se, her kommer jeg, Herre, jeg skal gjøre din vilje.

Offer og gaver ønsker du ikke,
du har åpnet mitt øre.
Brennoffer og sonoffer krever du ikke.
Da sa jeg: «Se, her kommer jeg.

I bokrullen blir det sagt om meg,
at jeg skal gjøre din vilje.
Min Gud, jeg elsker din lov
fra dypet av mitt hjerte.»

Jeg forkynte Herrens rettferd i den store forsamling.
Se, jeg tiet ikke, det vet du, Herre.
Jeg skjulte ikke din rettferd i mitt hjertes dyp.
Jeg talte om din trofasthet, din frelse.
Jeg la ikke skjul på din miskunn og sannhet
i den store forsamling.

2. lesning Hebr 10,4–10

Her er jeg, for å gjøre din vilje, Gud, i bokrullen er det skrevet om meg

Blod av okser og bukker er ute av stand til å ta bort synder. Derfor sier Kristus, idet han trer inn i verden: «Slaktoffer og gaveoffer ville du ikke ha, men et legeme formet du for meg, brennoffer og syndoffer ønsket du ikke. Da sa jeg: Her er jeg, for å gjøre din vilje, Gud, i bokrullen er det skrevet om meg.»

Først sier han altså: «Slaktoffer og gaveoffer, brennoffer og syndoffer ville du ikke ha, dem bifalt du ikke» – enda dette er de ofre som blir frembåret i samsvar med Loven. Deretter sier han: «Her er jeg, for å gjøre din vilje.» Han avskaffer altså den gamle ordningen for å legge grunnen til en ny.

Og i kraft av denne «Guds vilje» er vi blitt helliget gjennom Jesu Kristi legemes offer, én gang for alle.

Evangelievers Joh 1,14ab

(Halleluja). Ordet ble menneske av kjøtt og blod og oppslo sin bolig iblant oss.

Og vi har sett hans herlighet. (Halleluja.)

Evangelium Luk 1,26–38

Du skal unnfange og føde en sønn

På den tid ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, til en ung pike trolovet med en mann som het Josef. Han var av Davids ætt; og den unge pikens navn var Maria.

Engelen trådte inn til henne og sa: «Vær hilset, du nådefylte! Herren er med deg!» Hun ble forskrekket ved hans ord, og undret seg på hva dette kunne være for slags hilsen.

Men engelen sa til henne: «Frykt ikke, Maria. For du har funnet nåde hos Gud. Du skal unnfange og føde en sønn, og ham skal du kalle Jesus. Han skal være stor, ja, 'Den Allerhøyestes Sønn' skal han kalles. Gud Herren vil gi ham hans far Davids trone, og han skal herske over Jakobs folk til evig tid; aldri skal hans herredømme ta ende.»

Men Maria sa til engelen: «Hvorledes skal dette kunne skje, – jeg har jo ingen mann?»

Engelen svarte: «Den Hellige Ånd skal komme over deg, og kraft fra Den Allerhøyeste skal senke seg ned over deg. Derfor skal også det hellige barn du føder, kalles Guds Sønn. Se, også Elisabet, din frende, har unnfanget en sønn, så gammel som hun er; hun er alt i sjette måned, hun som de kalte ufruktbar. For ingenting er umulig for Gud.»

Maria svarte: «Jeg er Herrens tjenerinne. Det skje meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.